

Çarsaf

SAYI: 51

15 ARALIK 1982 20 LIRA

Almanya: 2 DM
İsviçre: 2 FS
Hollanda: 2 FL
Belçika: 20 FB
İngiltere: 50 p

8
YAŞINA
BASTIK

En küçük bir rakamın saptanması için bile komisyonların kurulduğu, kalori oranının hesaplanıp bulunduğu günümüzde, komisyon falan kurmadan, Yüksek Hakem Kurulu'na haber maber vermeden, işadamlarıyla pazarlığa geçmeden ve her şeyden önemlisi, kendimizi naza çekmeden sekizimize bastık, sevgili ÇARŞAF'çılar! Birlikte büyümenin onur verici coşkusuyla açık büfeye saldıralım, kadehleri kaldıralım. Haydi, şerefe!

SİZİ
YAŞ GÜNÜME
DAVET
EDİYORUM!..

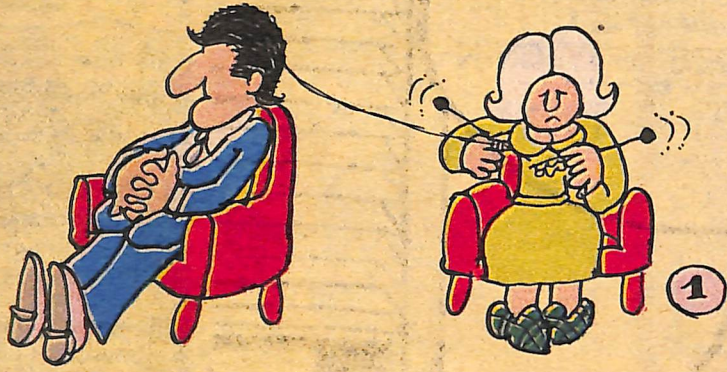
**GÖRDÜM...
DUYDUM...
ÇİZDİM...**

NEHİR
TÜRKER

YAKALAYIN,
İKİ SUÇU
BİR ARADA
İŞLİYOR!

DENİZ VE HAVAYI
KİRLİTENLERE
CEZA VERİLECEK

ÖRGÜ YÜNLERİNE ZAM GELDİ...

1

2

ORTADOĞU TAVUK PAZARINI KAPABİLİRİZ

KOŞUUN,
PAZARI
BAŞKASINA
KAPTIRMIYALIM!

MANYAKÇA BİR TANIŞMA

VAY!...
BANA ARKADAŞ
ÇARDAŞIN HA? SEN
BENİM KİM OLDUĞUĞU
BİLİYOR MUSUN?

ASIL SEN
BENİM KİM
OLDUĞUĞU
BİLİYOR MUSUN?

BEN
EMEĞİ
KOMSER
TACETTİN...

**PAT
KÜT**

BEN DE
SAVCI
YARDIMCISI
NECİP
BEY!...

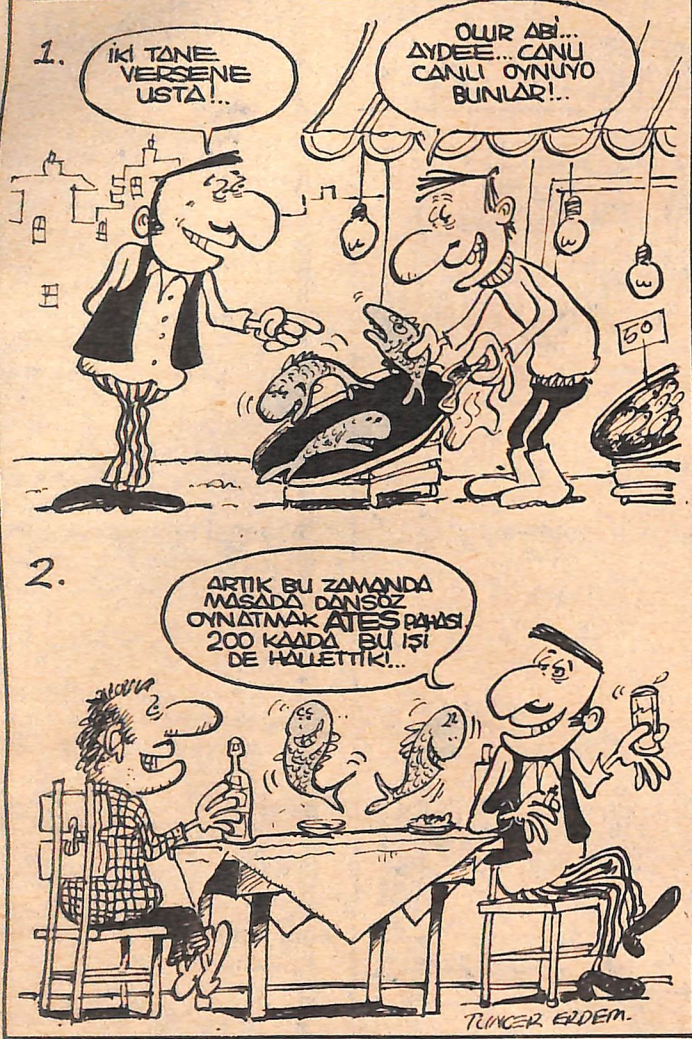
ÇARDAŞIĞIMIZA
SEVİNDİM!...

ÇARŞAFA DOLAŞANLAK

ARTIK

SOFRAMIZDA BALIK VAR

Altın fiyatları yerinde durmuyor

4 kişilik ailenin mutfak masrafı 12 bin liraya düştü

GEÇEN aya göre, yüzde 60 oranına varan bu düşüşün geçici olduğunu söyleyen, 4 kişilik ailenin reisi işsiz baba, "Karıyla büyük kızı, kışık bir şeyler getirsinler diye, memlekete yolladım" demiştir. "Kaldım anamla kendim... O da, ramazandan borçlu kaldığı günlerin orucunu tutuyor. Akşam oldu mu, tarhanayı ocağa koyuyoruz, soğana yumruğu vuruyoruz ooh, gel keyfim, gel."

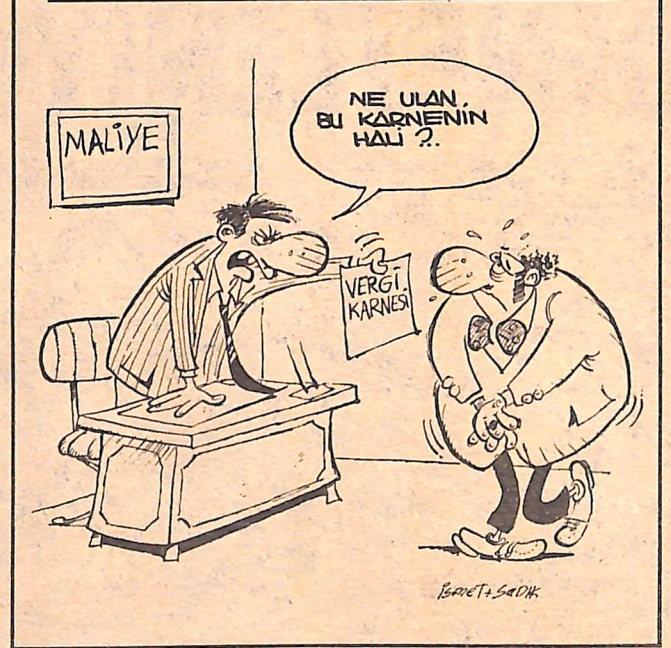
Aslında 4 değil, 6 kişilik bir aile olduklarını da sözlerine ekleyen işsiz vatandaş, şöyle devam etmiştir: "Küçük oğlanı, akrabaların yanına bıraktık. Büyüğü Libya'da çalışıyor. Onun gönderdiği parayla, insan gücü de olsa, 12 bin lirayla geçinmeye çalışıyor. Bakalım karıyla kız, memleketten dönmüncü n'olacak?"

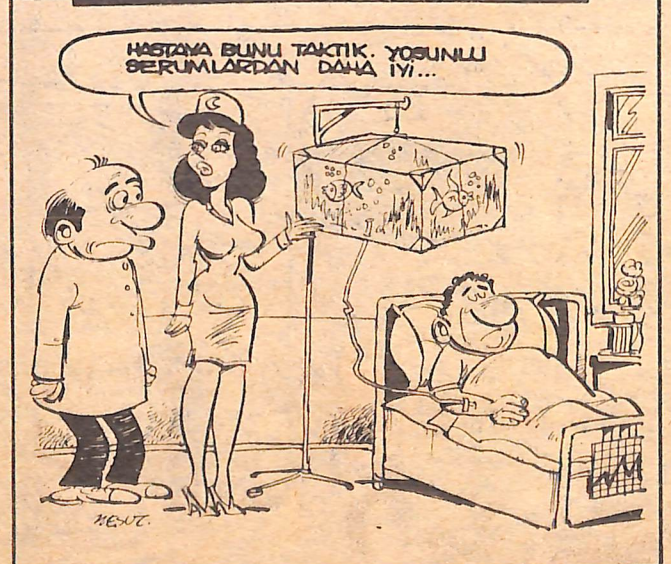
SUSUZ KIŞ

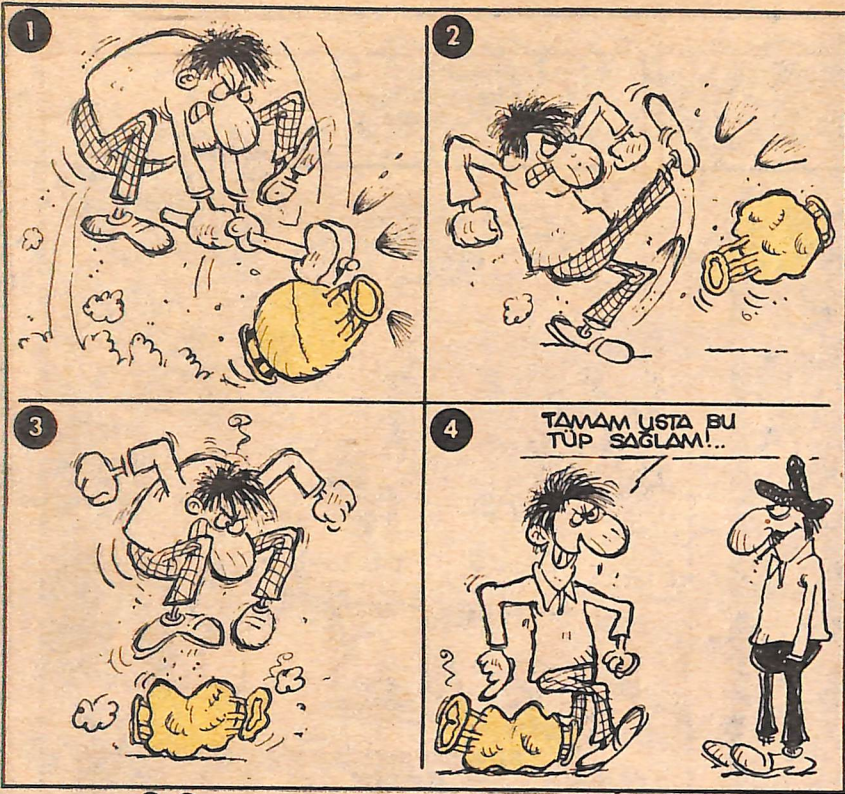

BU KARNE, BAŞKA KARNE

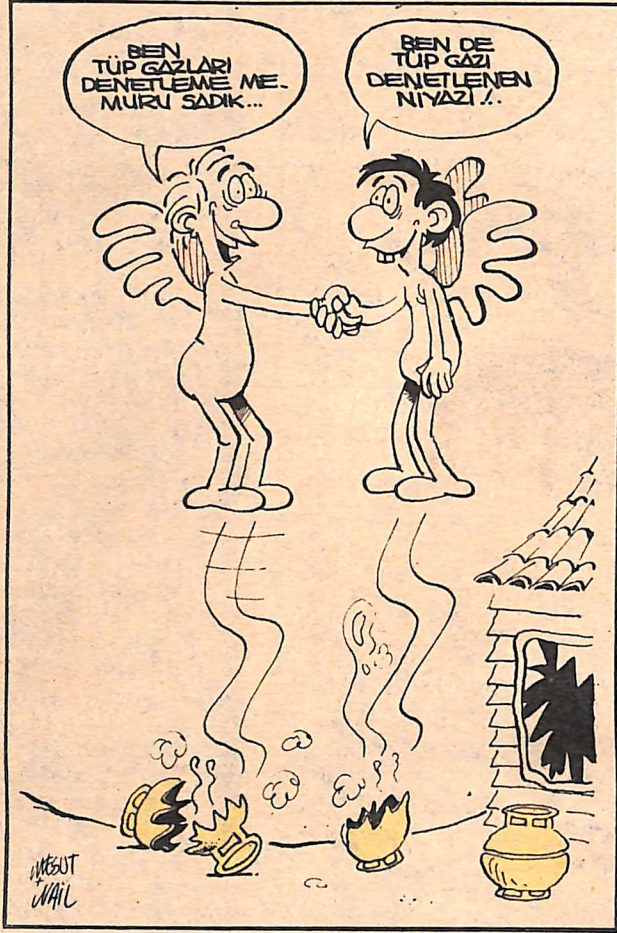
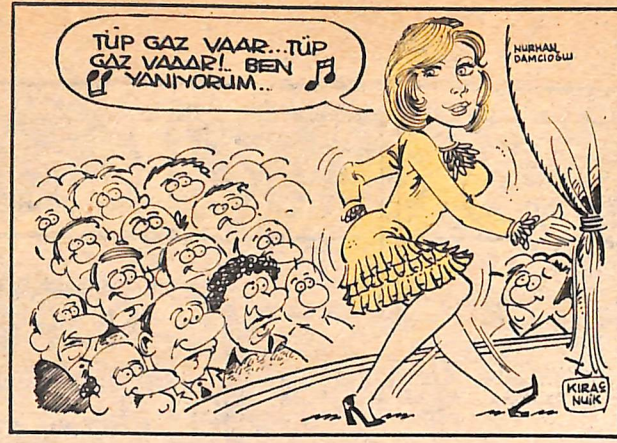
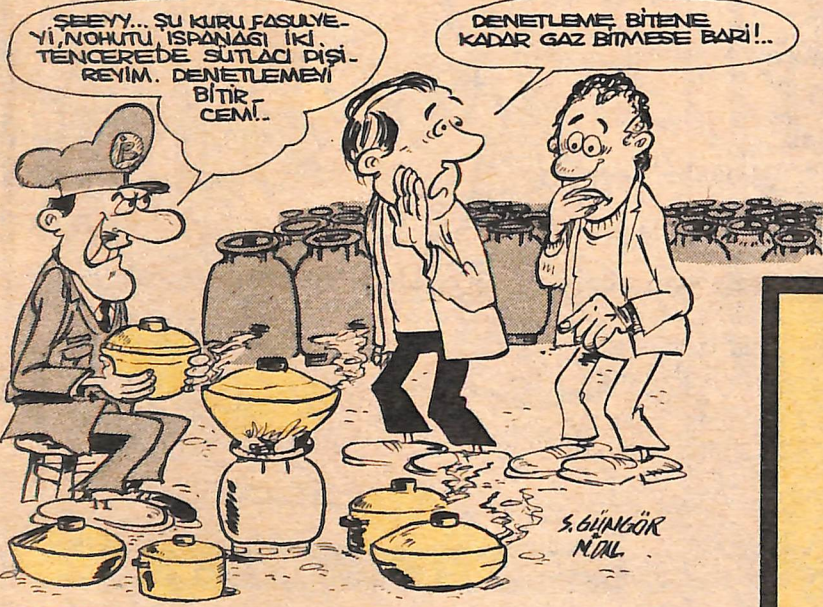

YOSUNLU SERUM OLAYI

TÜPGAZLAR DENETLENİYOR

Tüpgazların, patlama nedeni anlaşıldı

BELEDİYE ekipleri tüpgaz denetimini sürdürürken, patlamaların kaçakla falan ilgisi bulunmadığına değinen dolun tesisleri uzmanlarından biri, "Tüplerin piyasaya kontrolsüz sevkedildiği görüşüne katılmıyoruz" demmiştir. "Eşya gözüyle baktığımız, aklımıza estikçe kibriti çakıp yaktığımız şu zavallıların da canları var, değil mi ya? Yaptığımız araştırmalara göre, patlamaların daha çok moral bozukluğundan ileri geldiğini söyleyebiliriz. Son bir yıl içinde patlayan tüplerin yüzde 10'u neşeden, yüzde 32'si gammadan, yüzde 58'i de, yaşamını yitirmiş peşpeşe gelen zamdan! Bu can sıkıntısını dağıtmak için, yurttaşlarımızın tüplerini de yanlarına alarak, zaman zaman yurt içi ve yurt dışı gezilerine çıkma-larını salık veririm."

Hikmet Feridun Es'ten

ÇOBAN SALATASI

İnsanlar ve zerzevatlar...

"Turp gibiyim..."

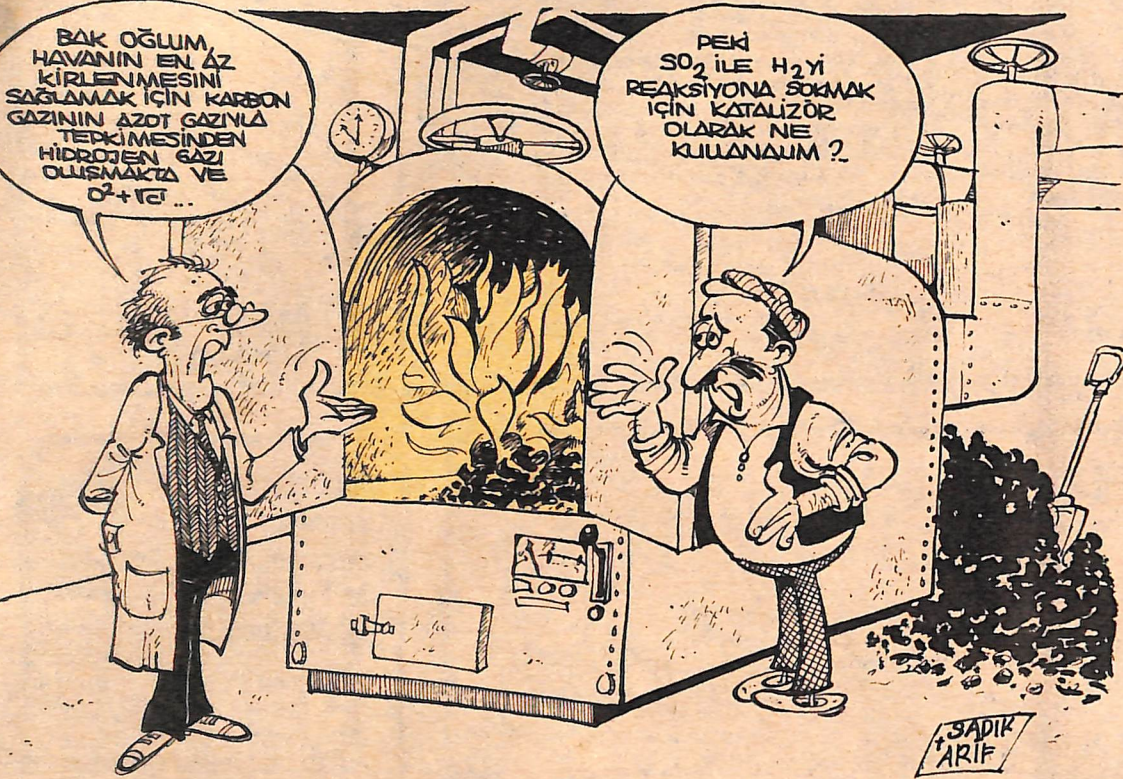
SOM ağızlı mı ararsınız? Çoooook!... Zeki Müren için, hasta diye çıkarmışlar... "Sanat Güneşi" buna iki kelli-meyle cevap veriyor: - "Turp gibiyim!" Vaktiyle İstanbul'a bir Kanadalı gelmiş... Kırmızı turpun da en iyi zamanı... Adam, sert baharının burnunu yakmasına al-dırış etmeden atıştırır ve sor-muş: - "Her yemekte bunu nasıl yemezsiniz?" diye... Üç ay sonra tekrar yolu İs-tanbul'a düşünce, hemen turpa sarılmış... Oysa turpların içi geçmiş, mantarlaşmış, baharını kaybetmiş... Ve Kanadalı yine sormuş: - "Bu turpu nasıl yersiniz?"

İnsanlar ve turplar... Nasıl da birbirlerine benzerler... Ama turptan turpa çok fark var... Herhalde Sanat Güneşi'miz, kendisini baharı burunda tüten kütür kütür KASIM TURPU'na benzetmiş olacak!

"Fıstık gibiyim..."

AHU Tuğba o fikirde değil. Giderayak Yeşilköy'de: - "Fıstık gibiyim vallaaaaa!" diye fıstıklığını ilân etti. Ve sonra eteklerini kaldırıp, bacak-larını gazetecilere göstererek sordu: - "Fıstık mı fıstık?..." Eskiden kadınları sarı kanar-yalara, Van kedilerine benzetir-lerdi... Şimdi fıstık olmuşlar... İnsanlar ve fıstıklar! Ama fıstıklar da çeşit çeşit... Şam fıstığı var. Çam fıstığı var... Antep fıstığı var... Yer fıstığı var... Fıstık var, dolmaya koyarsınız... Fıstık var, dolma-ya gelmez... Yer fıstığı gibi... Bu Ahu fıstığı ne çeşit fıstıktır? Yemedik ki bilelim! Bir bilene mi sormalı acaba?

HAVAMIZ BOZUK

"Dut gibiyim..."

TANJU Okan'a sorarsanız, o ne Zeki'nin, ne de Ahu'nun fikrinde... Tutturmuş: "Ben dut gibiyim!" diye... İnsanlar ve dutlar... Oysa bizde, çok sarhoşa, "dut gibi!" derler. Ünlü bir şarkı yazarımız, hayatı ve şarkıları kadehler arasında geçen Tanju için güzel bir şarkı yazmış... Yakında dinleyeceğiz: "Sarhoşum dut gibi! Dut! Sızdım! Beni göğsünde uyut..."

Kadehimde rakım... Çatalımdaaa... Lakerda... Meze diye beni yut..." Oysa kiraza, cırtlak eriğe nazaran ne efendi meyvedir dut... Hele cenazeye ya da düğüne gider gibi, karalar içindeki kara dut... Papaz dutu... Fraklı dut?

"Ceviz gibiyim..."

GAZİNOCULARA fena kızan İbrahim Tatlıses, ne diyor? "Ben, ceviz gibiyim!"

Evet... İnsanlar ve cevizler... İyi kardeşim, ama cevizler de çeşit çeşit... Yaprak cevizi! Ge-

lin cevizi! Yağlı ceviz! Çetin ceviz! Pamuk cevizi!

Sonra bir de, güzel vücutlu, seks tanrıçaları, sahne yıldızlarımızın kırdıkları cevizler var... Hani kırık aşan...

Muşmulalar saltanatı

GENÇ şarkıcılar, aralarında toplanmışlar... Ne diyorlar? "Şu hale bakın siz... Piyasa, haminnelerin elinde... 60 yaşını çoktan geçmiş şarkıcılar, en bol sıfırlı rakamlarla kontrat imzalıyorlar... Geçenlerde, böyle torun torba sahibi bir ünlü haminne, genç damadına 1983 Mercedes aldı. Bir hafta sonra aşıkları haminneyi dağa kaldırdılar! Sonra evine döndü haminne... Gözlerinde aşk gecelerinin rüyaları ve yorgunluğu içinde! Devrimiz MUŞMULALAR DEVRİ... MUŞMULALAR SALTANATI!"

Görüyorsunuz işte... İnsan-

lar ve turplar! İnsanlar ve fıstıklar! İnsanlar ve dutlar! İnsanlar ve cevizler! İnsanlar ve muşmulalar!

Bu arada, "Muz gibi kadını" da diyorlar... Kolay ve çabuk soyunana.. Ama siz bunlardan korkmayın... Fakaaat... Biri çıkar da, "Ben armut gibiyim!", "Ben hiyar gibiyim!" derse, işte onlardan korkun... Dünyada ne kurnaz armutlar, ne sahte hiyarlar var... Hemen kafese koyarlar sizi... Bir de şair Ahmet Haşim? Kalkmış "Göl kenarında bir kamış olsam!..." diye tutturmuş... Ne yaparsınız?

kakavana

Vedat Saygel

İzleyelim, öğrenelim...

SU TV Okulu yayına girmeseydi, paranın ve piyasanın durumunu en sağlıklı şekilde kimden öğrenirdik, bilmem. Okul değil, liranın alım gücünü günün gününe ilan eden Merkez Bankası'nın, bir yan kuruluşu sanki mübarek.

Programın başlamasıyla okulun sevimli öğretmenini ekrana geliyor, "Ali ürününü sattı. Çok para kazandı. Çarşıya çıktı. Çay aldı, şeker aldı, basma aldı, jilet aldı..." diyor...

"Vah vah!" diyorsunuz içinizden. "Zavallı herhalde, bir miktar da borçlu kaldı."

Ve pazara çıktıkça meteliksiz dönen milyonlarca ev kadınına nisbet yaparcasına, devam ediyor: "Daha da parası kaldı!"

Şimdi Ali'nin filesini doldurduğuna

mi sevinirsin, bir tarla ürünün bir fileye gittiğine mi dövünürsün?

Ama neresinden bakarsak bakalım, Ali'nin köyünde liranın durumu, biraz daha sağlam galiba. Çünkü çarşıya kim çıktıysa, şimdiye dek borçlu dönmedi.

Neden?

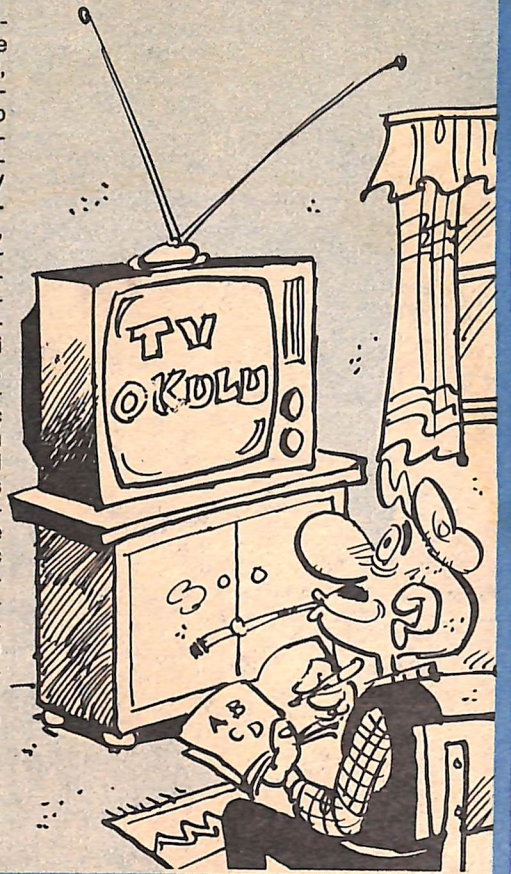
Bu konuda söz söylemeye en yetkili olanlarımız, enflasyonun yüzde 20-25 dolayında seyrettiğini açıklıyor da, ondan!

Bir yerde, alınan önlemler etkisini göstermeye başladığı zaman enflasyon durur mu, temel tüketim maddelerinin fiyatı birkaç katını bulur mu, ekonomik konulara aklımız ermediği için, bunu biz bilemeyiz. TV Okulu'nu izleye izleye, günün birinde, bunu da öğreniriz inşallah. Bunca uzman kişi,

karpuz gibi tarlada yata yata olgunluğa ermedi, huzurumuza meyve-sebze halinden gelmedi ya... Okudular, araştırdılar, kütüphaneler dolusu ciltler karıştırdılar, birer uzman kişi olup çıktılar sonunda. Onların işlerini kolaylaştırmak istiyorsak, heceleyle heceleyle cümle kurmaya çalışan TV Okulu öğrencileri gibi "Ali, ü-ü-ürününü sat-sat-sattı" diye teklemekten, enflasyonun bulunduğu yerden düşerek, kafasını gözünü yarmasını beklemekten başka çaremiz yok. Sıkıntıdaymışız... Olsun! Borç-harc, biz yine ay sonunu getirebiliyoruz. Önemli olan, Ali'nin durumu... Ürünü sattı, çarşı esnafına yatırdı. Bir yıllık emeğinin karşılığını bir paket çay, birkaç metre basma alarak batırdı. Şimdi bu gariban 1983'ün hasat zamanını nasıl getirecek? Yalnızca beklemekte de iş bitmiyor ki... Yeniden ekime başlamak için sermaye gerek. Tohumluk ve gübre temini için, yine tüccara avuç açacak. Havalara elverişli giderse, gelecek yıl ürününü kaldırdığında borçlarını karşılayabilirse ödeyecek, ödeyemezse dengini omuzuna vurduğu gibi, zavallı çaresiz gurbet illerine kaçacak!

Şimdi merakla TV Okulu'ndan Ali'yle ilgili son haberleri bekliyoruz. Belki soracaksınız: Niçin?

Valla başka bir niyetimiz yok... Ali ile birlikte, liranın değer yitirip, yitirmediğini öğrenmek için...

GÜLER YÜZLÜ

Lapa lapa
Kar yağıyor.
Biz pastanede
Tavuk göğsü yiyoruz.
Manitam bana bakıyor.
Benim burnum akıyor.
Sonra...
Manitam gülüyor.
Gülünce gözlerinin
İçi gülüyor.
Ne oluyor be?
Gülünce,
Gözlerinin içi,
Neden gülüyor?
Ne yani, karşısında
Ayi mi oynuyor?

DOKTORUNUZ DİYOR Kİ...

Valla, ne desem, işte geçinip gidiyoruz. Asıl sizi sormalı. Nasılsınız, valide nasıl, romatizmaları ağrıyor mu yine? Bir gün bize buyrun be. Muhabbet filan ederiz...

Doktor Selim Aspirin

Mafia'nın babalık davasına, iki Türk'ün adı da karıştı

AĞCA olayını soruşturan ve bu arada ortaya çıkarılan bir yığın baba arasında, Mafia'nın gerçek babasının kim olduğunu karıştıran Savcı Martella, Çemişkezek Nüfus Memurluğu'na iki Türk'ün adını bildirerek, bunların ne-reye kayıtlı olduğunu ve adı geçen Mafia'nın hangi tarihte doğduğunu sormuştur.

Olayı doğrulayan savcı, muhabirimiz Muhittin'e, "Türkiye'deki perde ve sahne sanatçıları arasında başlayan babalık davalarının, büyük boyutlara vardığını duydum, Mafia'nın gerçek babasının da, ülkenizde aranmasına karar verdim. Babasız kalmanın ne korkunç bir şey olduğunu, herhalde siz de takdir edersiniz" demiştir.

Savcının bu açıklaması üzerine, adı babalık davalarına en çok karışan ünlü bir şarkıcı, "Valla ağabey, adı Ayşe, Fatma olsa düşünürdüm, ama hayatımda bir kez olsun küffara uçkur çözmedim" demiştir.

Metin kardeşiniz, sinemaları dolaştı ve sizin için seyretti

YÖKSEKLİK KORKUSU

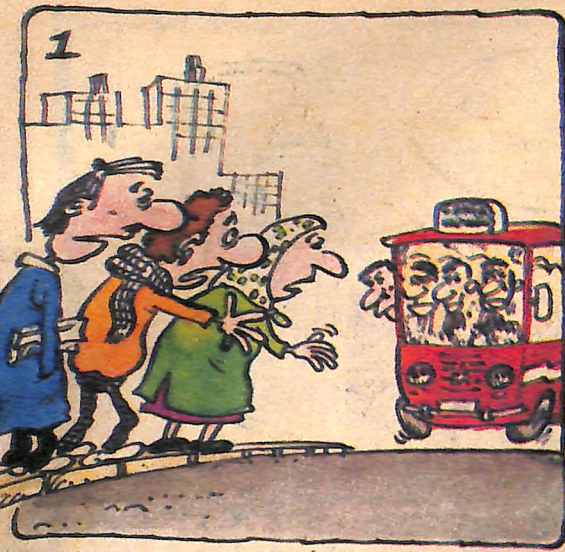

TESS

ÇARŞAFCI ABİ VE KARDEŞLERİME NOT:

Pazar günü saat beşten biraz fazla... Çarşaf Kiraathanesi loş ışıklar altında, cenaze gibi... Kimse yok ne espri ne karikatür. Bu ölüm sesizliğini bir ölüm-süz sanatçı bozuyor. Been (Hiyyt ülen).

BİNMEK DE ZOR, İNMEK DE

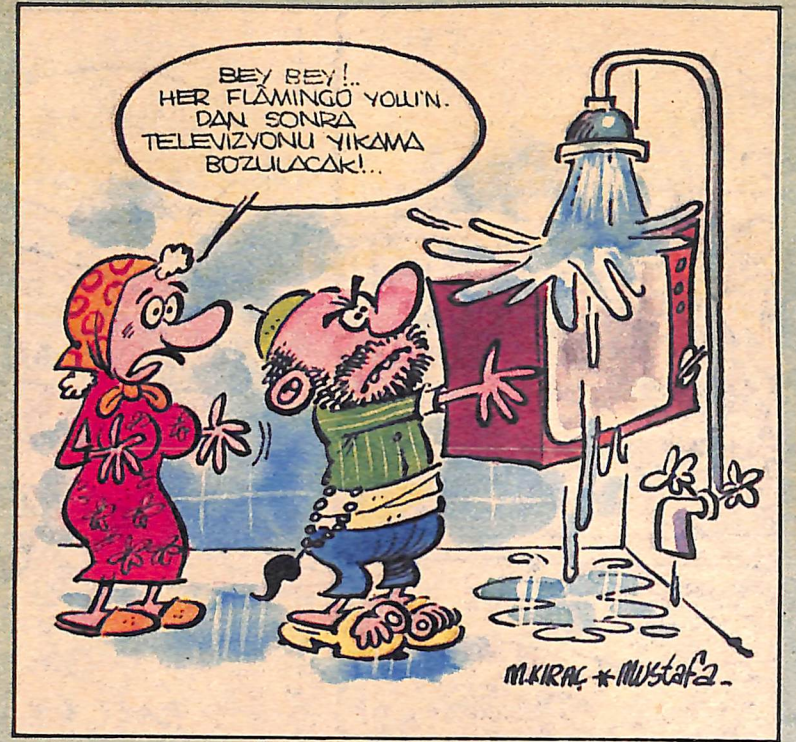

Belediye otobüslerine de yangın merdiveni konması istendi

FELAKET olup bittikten sonra yetkililerin önlem aldığını, tüpgaz yangınları falan derken, yüzbinlerce otobüs yolcusunun kaderiyle başbaşa kaldığını söyleyen Fındıkzade kuyruğu müdavimlerinden, 42 ayakbağı numaralı Zeynel Yürüyelimbeyler, "Belediye otobüslerinin durumu, tüpgazla ısıtılan tek kapılı eğlence yerlerinden daha tehlikeli abicim" demiştir. "Çektiklerimizi düşünebiliyor musun? 60-70 kişilik arabaya, en azından 300 kişi dolmuş, millet yamyası olmuş! Kimin kolu, bacağı nerede belli değil. Ayılana, bayılana bakan yok, ölmüşsün kalmışsın takan yok. Mübareklere binmek istersin binemezsin, inmek istersin inemezsin! Bu nedenle, tehlike anında kullanılmak üzere, belediye otobüslerine birer yangın merdiveni konması, şart abicim. Aksi halde bu durum, umulmadık facialar doğuracak. Toplum tüpgaz tehlikesinden koruyalım derken, millet havasızlıktan boğulacak! Acizane, benden hatırlatması abicim."

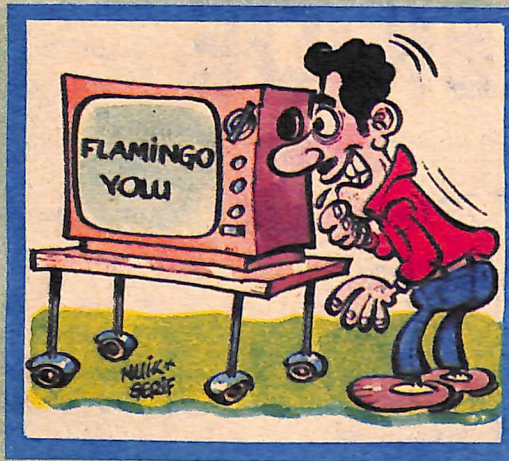
ÇAĞDAŞ DİLENCİ

TÜRKİYE'NİN SORUN OLAN YOLU

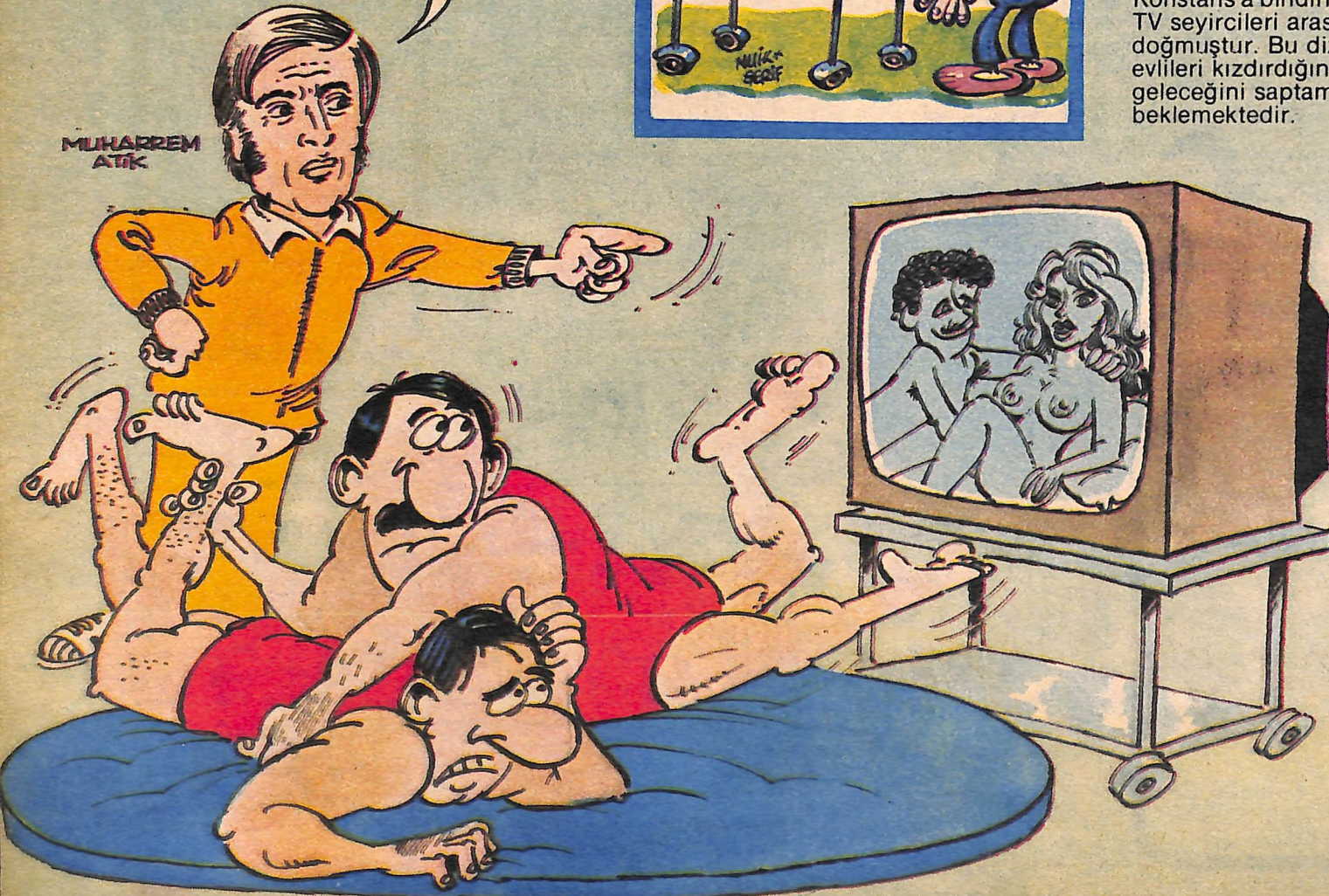
FLAMİNGO YOLU

E-5'i gölgede bırakan bu yolda, gelenin geçenin Konstans'a bindirmesiyle trafik kördüğüm olmuş, TV seyircileri arasında derin bir görüş ayrılığı doğmuştur. Bu dizinin bekârları azdığını, evlileri kızdığını belirten yetkililer, filmin geleceğini saptamak için, olayların gelişmesini beklemektedir.

ULAN
ŞURAYA BAKIN DA
NASIL GÜREŞİLECEĞİNİ
ÖĞRENİN...KANSTINS
KADAR
OLAMADINIZ BE!...

MUHAMREM
ATIK

BİR

REKLAM

EAG
BUZDOLAPLARI TAK TAK
TAK TAKTİLE...

EAG-DARGELEN

DOKTOR BEY
KARIM KENDİSİNİ
TELEVİZYON
ZANNEDİYOR...

AMAN
NE GUZEL...
AC DA
SEYREDEUM!

SADUK * CENGİZÇAKICI

BUNU SAYMAM...
Bİ DAHA BEKLERİM
YAVRUM...
HAYDI İYİ GECELER!...

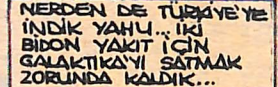
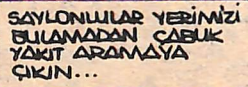
KUSURA
BAKMAYIN AHI HANIM
ADAMIN BEKAR
OLDUĞUNU
BİLMİYORDUK!..

VAY BE TELE
FERİK BOZULDI
HİST ARKADASLARI
İNİP ŞÖME BİR
ATAUM DA ÇAU
SİN...

ΥΔΡΜΑΔ!

KOMUTAN ADAMA ARKAMIZ-
DA SAYLONLULAR VAR..
YAKIT AZ... FAZLA UZAGA
KACAMAYIZ. DUNYAYA
MECBUR! NISE
GECELM...

BÜLENT ÖZDEMİR -

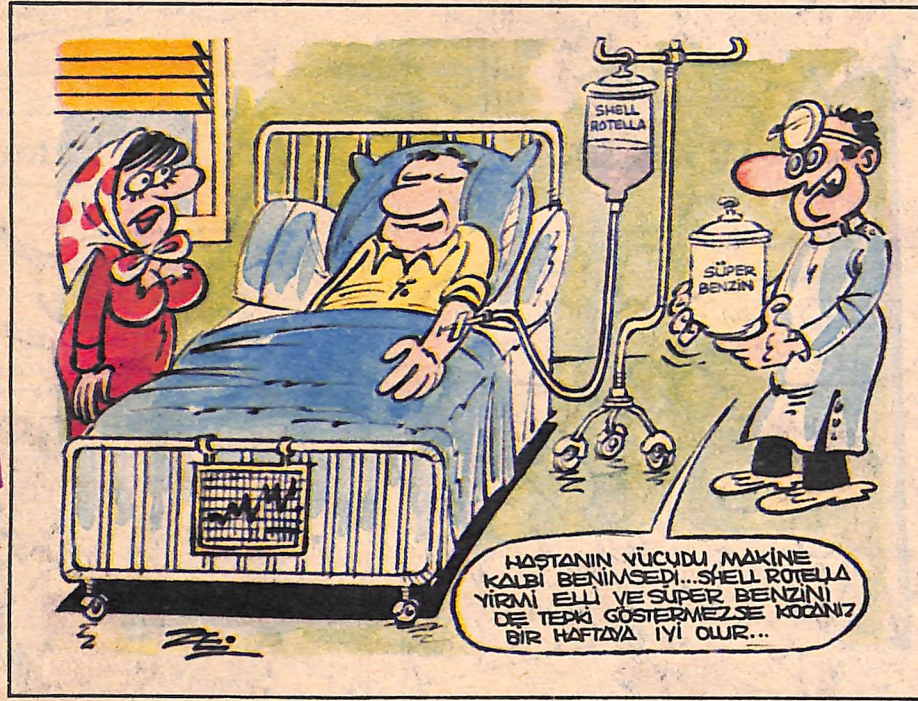

Havayı bulandıran üç kişi yakalandı

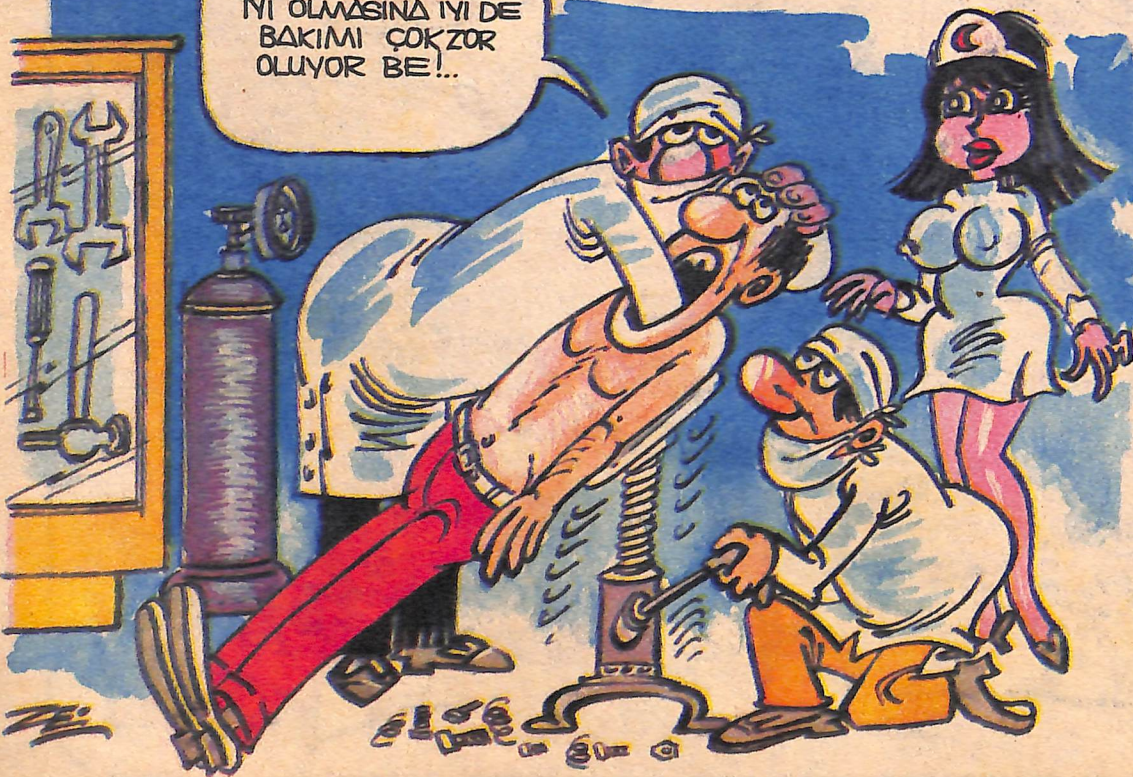
ASGARI ücretin 25 bin liraya çıktığını söyleyerek havayı bulandıran ve ağızları sulandıran üç kişi, havadaki kirlilik oranını artırdıkları gerekçesiyle gözaltına alınmıştır.

Sağlığımızla oynayan bu gibi kimse-
lere halkın fırsat ver-
memesini isteyen
yetkililer, "Korku-
suzca yaşamak için,
havayı kirden, pas-
tan arındırmak zo-
rundayız" demişler-
dir. "Semtler sıraya
sokularak, her gün
birinin sobaları, ka-
loriferleri yakılmalı
ve bacalardan çıkan
dumanın rengine,
kokusuna, tadına
mutlaka bakılmalı-
dır. Ayrıca, soluk
alırken, şimdiye ka-
dar ki uygulamayı,
artık değiştirmemiz
gerekir. Soluk alınıp
verilirken, oksijen
yerine karbondioksit
alınmalı, onun yeri-
ne havaya bol bol
oksijen salınmalıdır.
Bütün bunların yanı
sıra, asılsız söylen-
tilere kesinlikle ka-
nılmamalı ve asgari
ücretin insanı rahat-
ça yaşatacak düzeye
geleceği sanılma-
malıdır."

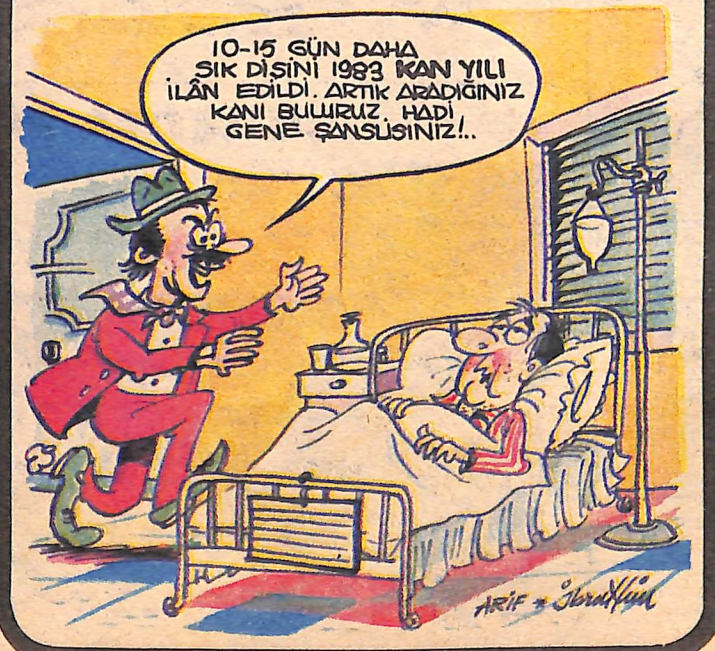
MAKİNE KALP YAPILDI

MAKİNE KALP
İYİ OLMASINA İYİ DE
BAKIMI ÇOK ZOR
OLUYOR BE!...

1983, "Ulusal Kan Yılı" ilan edildi

Vedat Saygel'den

SİZ BANA BIRAKIN

BİR ÖYKÜ

GER siz de, bizim gibi yıllardır kira köşelerinde sürünüyorsanız, başınızı sokacak iki göz odaya sahip olmak için, önce kendinize Numan Bey gibi candan bir dost bulacaksınız kardeşim. Yooo, "Ev alacak para ne arar bizde?" diye tutturmayın hemen! Onun sayesinde paranız olur, eviniz olur, ustalarınız, işçileriniz olur; çangal çangal borçlarınız, yolunuzu kollayan alacaklı dostlarınız, her bir şeyiniz olur evvel Allah! "Dünyada Numan, ahrette iman" diye boşuna söylememiş atalarımız...

Adamın, ev kirasını ödeme- de güçlük çektiğimizi görmesiyle, ev sahibi olmamıza karar vermesi bir oldu!

"Her aybaşı maaşı ortaya koyup da, şunun şu kadar kira borcuna, bu kadar bakkal borcuna diye hesap yapmak, akıl kârı değil", dedi. "Neden bir ev almıyorsunuz?"

Daha günler öncesinden, "Bakın sütçünün borcunu bu ay da ödeyemsek, mahalleye rezil oluruz vallah!" diye başımızın etini yiyen kayınpeder, bir sevinçle fırladı yerinden:

"Sah! yahu! Neden bir ev de biz almıyoruz?"

Öte yandan, parasızlık nede- niyle iki aydır romatizma ilaçla- rını alamadığımız annem:

"Ah oğlum, ah," diyecek la- fa karışmaz mı? "Ev sahibi ol- mak, ev kirası vermekten daha iyidir diye söyleye söyleye di- limde tüy bitt! Ama kime anla- tırsın?"

"Yahu, para nerede, para? Siz parayı bulun, gerisi kolay!" diyecek oldum, daha paranın "P"si ağızdan çıkarken:

"Siz, onu bana bırakın" dedi Numan Bey, "Fazlilerin hayal si- nırını aştığı, taşınır ve taşınmaz malların işportaya düştüğü şu günlerde ev sahibi oldunuz, ne âlâ... Olmadınız mı, kıyamete dek kira köşelerinde sürünüsü- nüz vallah! Emekliliği gelen kim- se yok mu içinizde?"

Babamla kayınpeder, tahta- ya kalkmak için can atan ilkokul çocukları gibi parmak kaldırdı.

"Tamam! Basın ıstıfayı, alin kıdem tazminatını, karışmayın gerisine"

Farkında olmadan sormu- şum.

"Elimize geçecek para, ev almamıza yeter mi acaba?"

"Yetiştirmeye çalışınız" dedi Numan Bey... "Bitişliğimizde ke- lepir bir ev var. Gereğinde rad- yo, teyp, televizyon, buzdolabı gibi para getirecek birkaç parça eşya ile takip taşıdığınız zly- netler satılır, bunlardan elde edilecek gelir de, kıdem tazmi- natlarına katılır, olur bu iş!"

Adamın "Zlynet" dediği, eşi- min kulağındaki sekiz ayar kü- pelerle, parmaklarımızdaki al- yansılar...

Kadıncağız küpeleri çıkarma- ya çalışırken:

"Aman canım," diye fısılda- dı kulağıma, "başımızı sokacak bir eve sahip olalım da, varsın küpem olmayıversin!"

Hepimize yapacağımız hare- ketleri bir bir ezberleten Numan Bey, gecenin bir saatinde çekti, gitti. Ertesi gün de:

"Haydi, taşıyorsunuz ba- kalımı!" diyerek, sabah karanlı- ğında geldi.

Meğer bizden ayrıldıktan sonra, kelepİR dediği evin sahi- bine gitmiş. Fiyatta uyuşmuş, ödeme şekline anlaşmış, ka- parosunu vermiş, eşyanın ta- şınması için bir de kamyon tu- tup, bize gelmiş. Ev sahibi ol- manın verdiği sevinç, bir anda aileyi sardı. Numan Bey'i nere- ye oturtacağımızı, Numan Bey'e ne ikram edeceğimizi bil- miyoruz! Eşim, çay mıyapsam, şeker mi tutsam kararsızlığı ile mutfakla dolap arasında gidip geliyor, annem ellerini açmış:

"Sen Numan kuluna sıkıntı yüzü gösterme Yarabblm!" diye dua ediyor.

Babamla kayınpeder, emek- lilik işlemine başlamak için ev- den çıkmaya hazırlanincaya ka- dar, eşya kamyonu yükleniver- di. Milli Piyango'nun büyük ik- ramiyesine konan bir talihli çöşkusuyla, girdik moloz yığı- nını andıran yeni evimizden içe- ri! Girdik ki, içerisi ana-baba günü! Marangozlar, çürüyen döşeme tahtalarını söküyor, ba- danacılar duvarlardaki kabarık yerleri kazıyor, tesisatçı eline kâğıdı kalemi almış, gereken malzemeyle değişecek musluk- ları yazıyor.

Artık bu masrafın altından nasıl kalkacağımızı unuttuk da, Numan Bey'e olan şükran bor- cumuzu nasıl ödeyeceğimizi düşünüyoruz. Aramızda fısıldışığımızı mı duydu, ne...

"Siz şükran borcunu falan boşverin, evin borcunu öde- yin!" diyerek, dostça yanımıza çöktü Numan Bey.

Dağıtımına henüz bir formül bulamadığımız için, kuruşuna dokunmadığımız son maaşla "Zlynet" dediği küpelerle yü- zükleri tutuşturduk avucuna. Eşyayı bir köşeye yığıp, başla- dık çalışanların arasında volta atmaya. Göz ucuyla bizimkilere baktım, hepsi de birer melek!

Mutluluktan kanatsız uçuyor mübarekler! Annem, kendine oda arıyor, çocuklar salon ola- cağını düşünüyorlar yere, haya- len çalışma masalarını kuruyor, Eşim, yatak odasına vurulacak badananın rengini seçiyor, be- nim aklımdan, mutfakla iki ta-

bak rafı daha koydurmak geçi- yor...

Sağa-sola emirler vererek ustaların arasında gezen ve evi parsellemekte olduğumuzu ba- kışlarımızdan sezen Numan Bey;

"Onarım işleri bıtsın de, di- ğerleri kolay. Neyin nereye ko- nacağını, hangi odaya ne renk badana vurulacağını, siz bana bırakın. Hem, bizimkilerin de bu konuda söz hakları var değil mi ya? Burada üşüyüp donaca- ğınıza, kafanızı ona buna yora- cığınıza, gldin akrabalarınızdan birinin yanına, yan gelip yatın birader!"

Anneme fısıldayarak sor- dum:

"Bizimkiler dediği kim?"

"Sus" dedi, "Çoktandır ayrı yaşadığı karısıyla kıızı olmalı."

"Aman canım" dedi eşim, "zaten evin kalabalığı kendine yetiyor. Ortalıkta dolaşarak, bir de biz ayaklarına köstek olma- yalım."

"Doğrusu da bu," dedi ka- yıinvalidem. "Görmemişliğin lü- zumu yok. Gereksiz davranışla- rımızla, bu melek gibi adamın tepesini attıracağız sonunda. Birkaç günlüğüne gidelim bir yerlere. Konuk edecek ahabla- rımız mı yok?"

Dağıldık birer, ikişer komşu evlerine. Başladık, üç gün ora- da, beş gün burada, bütün hi- sım akrabayı dolaşmaya... Ara- da bir, gittiğimiz yerlerde aile- nin diğer fertlerine rastlıyoruz, evin son durumundan, Numan Bey'in emsalsiz bir dost olu- şundan anlatmaya başlıyoruz. Bir keresinde karşılaştığımız babam:

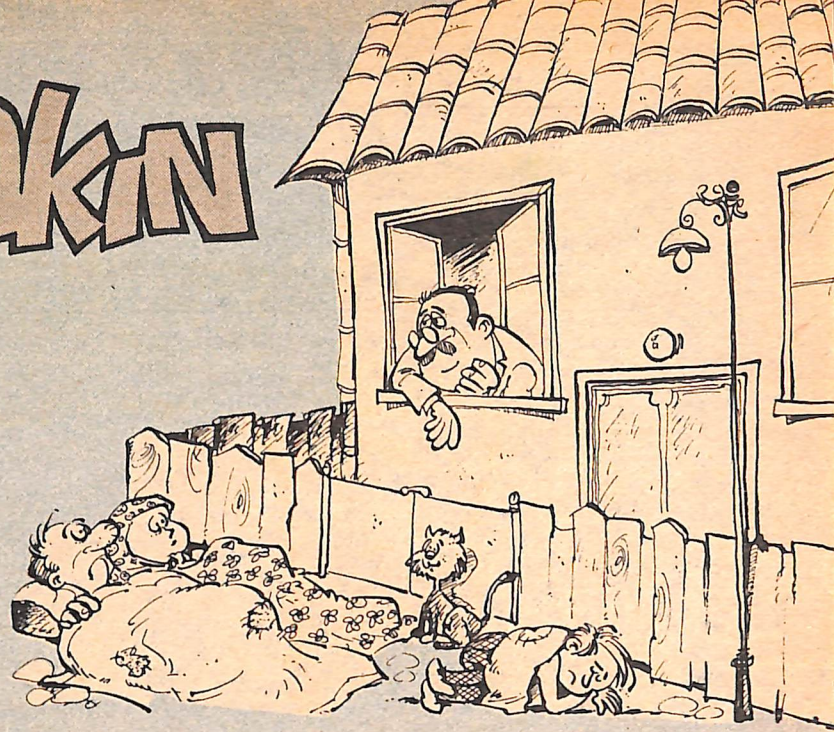
"Evi görmeyin çocuklar," dedi. "Evliktan çıkmış, saray ol- muş, saray! Yerler parke, du- varlar kâğıt kaplama, hele o av- zelerle apilklerin eşi bulunmaz doğrusu!"

Bir başka komşu evinde rastladığım kayınpeder,

"Babanın anlattıklarının ek- siği var, fazlası yok," dedi. "Ka- rısıyla da barışıp, getirilmiş mi eve? Görsen, kahkahaları so- kaklardan duyuluyor!"

Daha bir başka komşu evin- de karşılaştığımız kayıinvalidem,

"Neyse, evin borcunu öde- yip tapumuzu aldık" dedi. "Al-

lah evsiz kalan bütün kullarını aynı mutluluğa erdirsin. Mua- meleden sonra Numan Bey'in, bizi memnun etmek için nasıl çırpındığını görecektin. Israrla evimize mi götürmedil, kıızı elle- riyle yaptığı pastadan mı ikram etmedil, oturacak yer bulamadıl- lar canım!"

Halamda karşılaştığım an- nem, daha bizim küçük oğlanın okul durumu hakkında bilgi ver- meden;

"Numan Bey'in gösterdiği ilgiye karşılık vermememiz, ayıp oluyor" dedi. "Adamcağız muameleyi de, tamlatı da bitir- miş, evimizli saray haline getir- miş; biz bir 'Güle güle oturun' demeye üşeniyoruz. O, yardım elini uzatmasaydı, biz ev sahibi olabilirdik!"

Birbirimizi ararken, otobüs kuyruğunda burun buruna gel- diğimiz eşim:

"Ucuz yollu bir ev hediyesi aldım, bu akşam Numan Beyle- re gidiyoruz!" dedi. "Kaytarma- ca yok!"

"Yalnız ikimiz mi?"

"Alleden bulabildiklerime haber verdim" dedi. "Akşam saat tam sekizde, Topkapı ka- palı durağında buluşacağız. Aman unutm, n'olur?"

Gittik ki, ev hayal ettiğimden de güzel olmuş. Taksitle aldığımız televizyonu, salonun en gösterişli köşesine kurmuşlar, vitrini hemen pencerenin yanına kurmuşlar. Koltukların yüzleri değiştirilmiş, buzdolabı boyatıl- mış, perdelerimiz yıkanmış, ütülenmiş, pencerelere takıl- mış. Kısacası, herşey yerli ye- rinde.

Bir kahkaha seli arasında ye- meklerimizi yedik. Sohbetimizi ettik. Televizyonu, bayrak çekil- linceye kadar seyrettik. Yorgun- luk ve uykusuzluktan onların gözleri kapanırken de;

"Eh, sizlere doyum olmaz, son otobüsü kaçırmadan biz kalkalım artık" dedik.

Olgunluk, kibarlık, hepsinin üzerinden akıyor canım! Biraz daha otursaydınız diye diller mi dökmediler? "Biz sizi ev sahibi yaptık, ama barışıp yeniden bir araya gelmemize de, sizler se- beb oldunuz" diyerek boyunlari- mize sarılıp, tekrar tekrar mı öpmediler? Hatta üşenmeyip, sokak kapısına kadar gelerek, uğurladılar bile!

Gecenin dondurucu kalaba- lığında, gelecek son otobüsü beklerken, bir yandan ev sahibi olmanın mutluluğunu tadıyor- duk, bir yandan da, bu saatten sonra kimin kapısını çalacağımız, hangi ailelerin yanında kaç gün kalabileceğimizin he- sabını yapıyorduk.

Oh be! Ev sahibi olmak, in- sana ne güven verici şeymiş! Allah razı olsun Numan Bey' den... Daha döne kadar hiçbir şeyimiz olmadığı halde, şimdi evimiz var, evi tamir eden usta- lara tonla borcumuz var, bizleri görmesiyle evde olmadıklarını sanmamız için perdeleri kapatı- veren komşularımız, akrabaları- mız var! Hamdolsun her bir şe- yimiz var. Hani bir de ucuz yol- lu kiralık ev bulup, şu göçebe hayatından kurtulsak dünyalar bizim olacak.

Ama, nerede o günler?

MARGARİNE ZAM YAPILDI

mert Açı- mostafa-

Yöneten:
RAŞİT YAKALI

ADRESİMİZ:
Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No 30-32 İSTANBUL

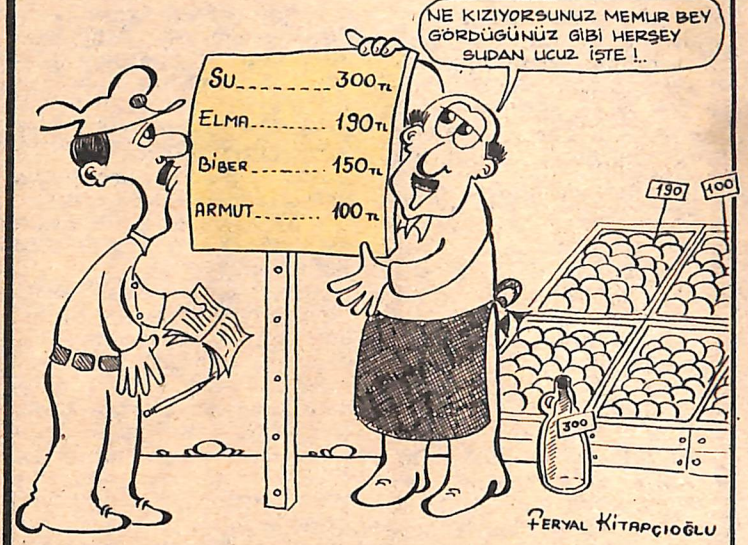
ÖNEMLİ DUYURU

Çalışmalarım üç yıldır aralıksız sürdüren, Çarşaf Karikatur Okulu, önümüzdeki cumartesiden başlayıp, yine ünlü ve usta karikatürcüleri davet ederek, genç çizerlerimize yardımcı olmaya çalışacak. Raşit Yakalı Ağabeyinizin teknik bilgileri yanında, değerli konuklarımızla tanışmak, görüşlerinden yararlanmak isteyen tüm çizer ve çizer adaylarını her cumartesi 11.00-13.00 arası dergimizde bekliyoruz. Beraberinizde, eleştiri almak istediğiniz çalışmalarınızı da getirebilirsiniz.

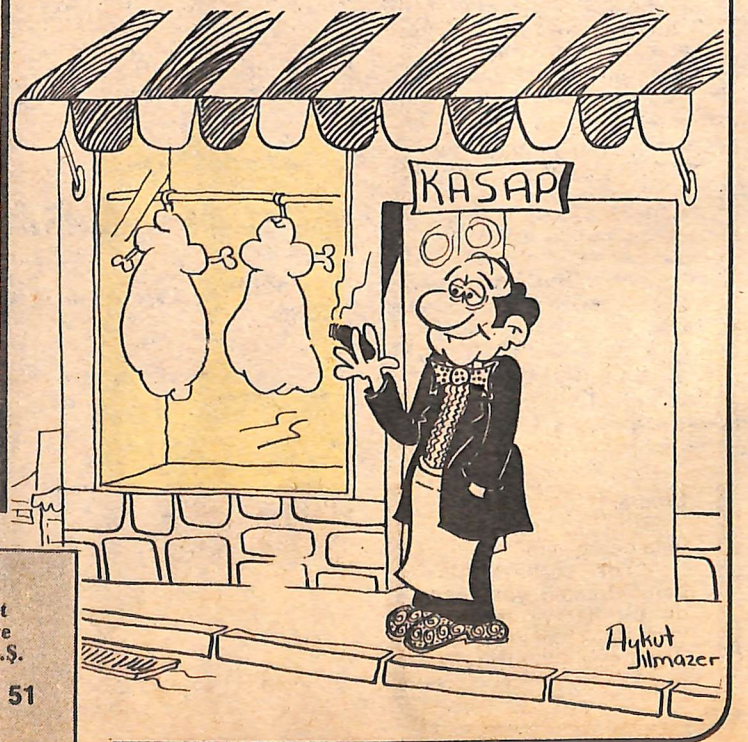
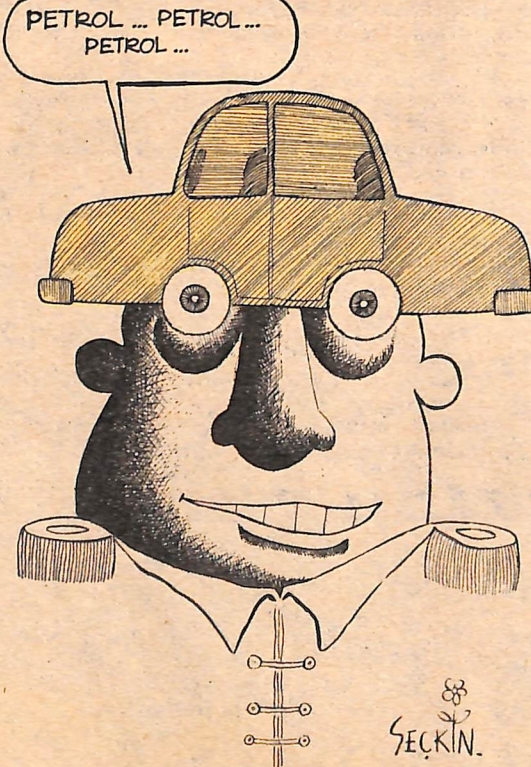
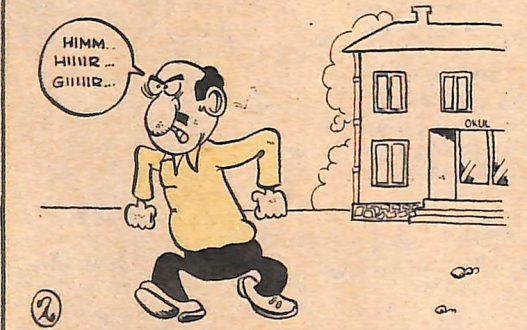
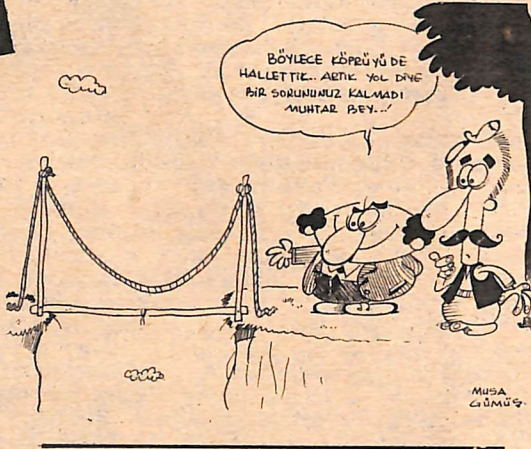
Bu haftanın konuk sanatçısı, yaklaşık yarım asırdır çizen ünlü karikatür sanatçımız Necmi Rıza Ayça'dır.

Haftanın konusu: ZAM

Bu hafta kurs çalışmalarımızın konusu "ZAM" idi. Bu konuda yaptığımız çalışmalardan sizlere örnekler sunmak için seçtiğimiz karikatürleri, çizgi eleştirisi yapmadan yayınlıyoruz.

KALFALIGA DOĞRU

Çarşaf

HAFTALIK GÜLMECE DERGİSİ

Hürgün Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına sahibi:
EROL SİMAVİ

Sorumlu Müdür: ÇETİN EMEÇ

Bastırıldığı Yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

YIL: 8 SAYI: 51

Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İST Telefon: 28 68 75

İSTER GÜL,

İSTER GÜLME

ETİNE buduna dolgun genç taze, masörüne baygın gözlerle dönüp, şikâyetini dile getirdi:

“Aşkolsun size! Üç aydır bana masaj yapıyorsunuz, topu topu bir kilo verebildim...”

Masör, işine ciddiyle devam ederek cevap verdi:

“Olabilir, ama ben tam 3 kilo verdim!”

İSKOÇYALI'nın birine amcasından bir yazlık ev kalmıştı. Kendisini kutlamaya gelen arkadaşı, evi dolaştıktan sonra, sordu:

“Kuzum, neden odaların duvarlarına koyduğun duvar kâğıtlarını raptiyeyle tutturdun?”

“Nedeni var mı canım? Öğrendiğime göre 25 yıl sonra buradan bir anayol geçecek, evi istilak edeceklermiş de, ondan!”

GECEYİ otelde geçiren yolcu, sabah hesabını ödemek üzere resepsiyona indi. Resepsiyondaki görevli, sordu adama:

“Hangi odada kaldınız acaba? Çünkü bizim odaların bazılarının geceliği 1000, bazıları da 1500 liradır da...”

“Ne odası kardeşim?” diye cevap verdi müşteri. “Odanız olmadığı için, beni salondaki bilardo masasında yatırdınız!”

“Ha, o zaman başka: Öyleyse 2000 lira ödeyeceksiniz. Çünkü bilardo masasının saati 200 liradan, 10 saat işgal ettiniz!”

AŞIRI hızla gittiğini saptadığı sürücüyü durduran motosikletli polis, yanına yaklaşarak öfkeyle sordu:

“Ne bu hız böyle? Kelle mi götürüyorsun birader?”

Sürücü, serinkanlılıkla cevap verdi:

“Yok ağabey! Arabanın frenleri yok, ben de bir kazaya meydan vermemek için acele eve dönmeye çalışıyordum!”

NOTR DAM'IN KAMBURU

ESER: VICTOR HUGO
ÇARŞAFA UYARLAYAN: MESUT EKENER

GÜNLERDEN BİR GÜN NOTRE DAME KİLİSESİ ÖNÜNE BİR BEBEK BIRAKILIR...

BU ÇOCUK, KİLİSEDE BÜYÜR VE ACAYIP BİR ŞEKİLDE GEÜŞİR...

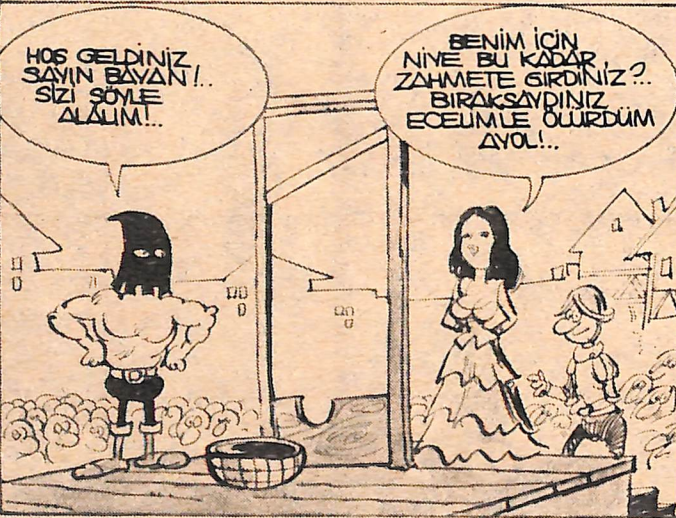
BİR GÜN KİLİSEDE, ÇİNGENE GÜZELİ ESMERALDA İLE KARŞILASIR...

FAKAT ESMERALDA'YI KUASIMODO'DAN BASKA, KİLİSENİN BAŞ RAHİBİ DE SEVMEKTEDİR. ESMERALDA DA AKSİNE BİR YUZBAŞIYA GÖNÜL VERMİŞTİR...

KATİL KAÇINCA ESMERALDA'YI SUÇLAYIP GİYOTİNE GÖTÜRÜRLER...

ESMERALDA GİYOTİNE GİDERKEN NOTRE DAME'İN KAMBURU KUASIMODO HENÜZ SON SÖZÜNÜ SÖYLEMEMİŞTİ...

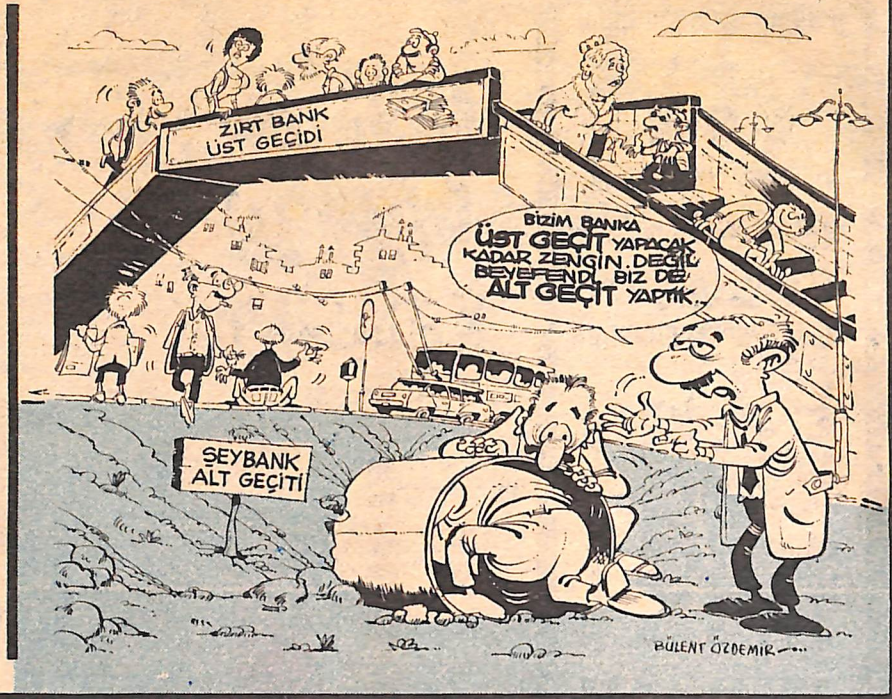
ZANGÖÇ KUASIMODO ESMERALDA'YI İDAMDAN KURTARIP, ÇAN KULESİNDE SAKLAR VE BURADA YAŞAMAYA BAŞLARLAR...

BİR SÜRE SONRA KAMBUR, TAŞINI TARAĞINI TORLAYIP ÖBÜR DÜNYAYA GÖÇER. FİLM DE BİTER...

İstanbul'da banka geçitlerinden geçilmiyor

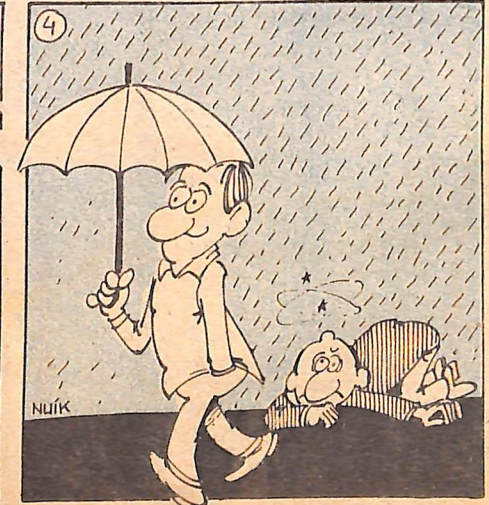
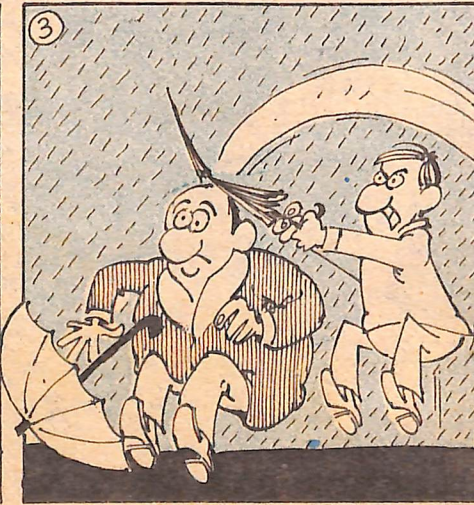
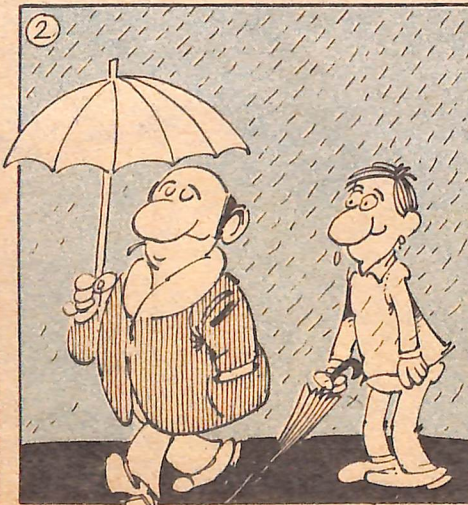
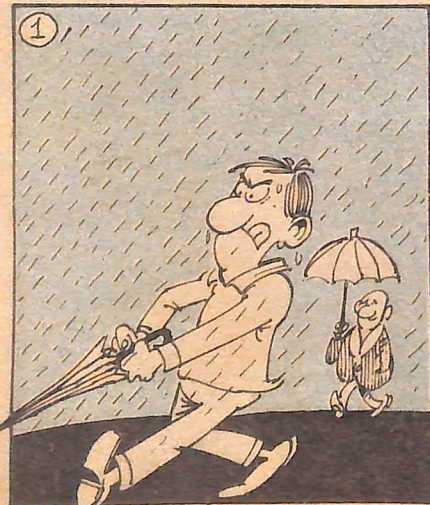
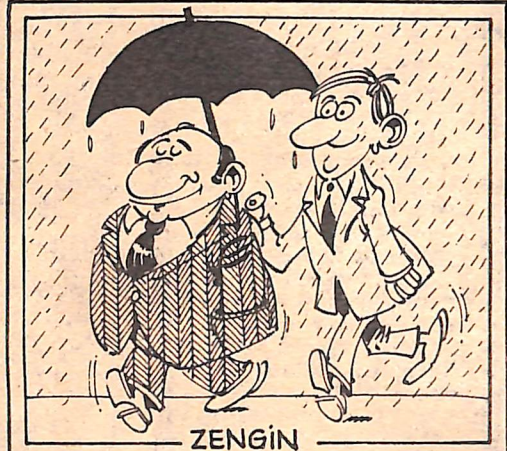
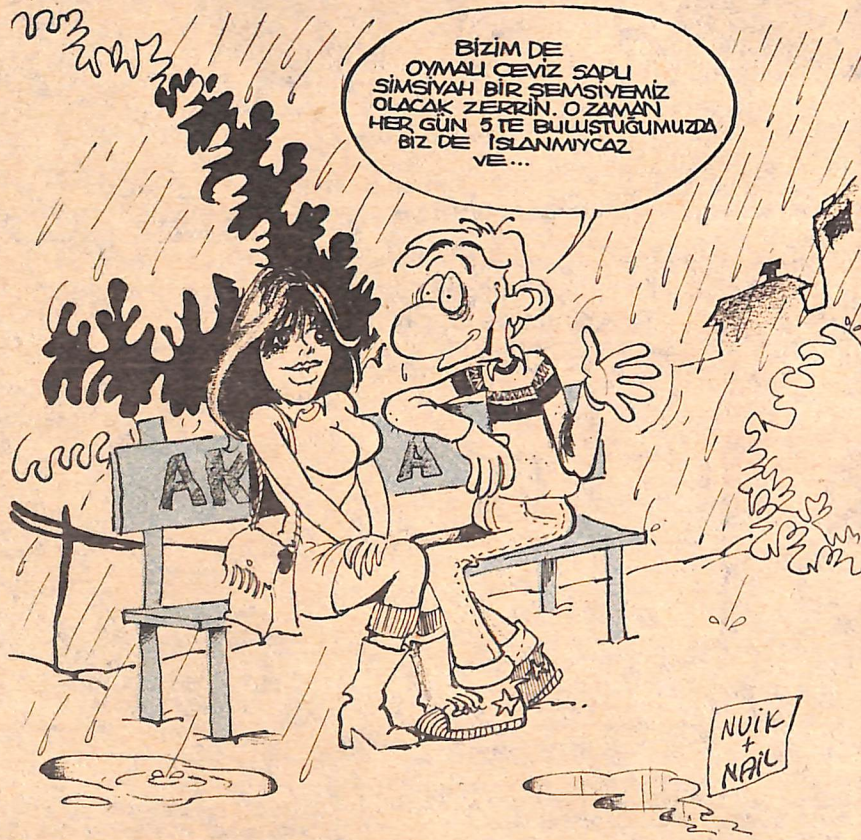
1983'ün ne yılı olacağına karar verilemedi

PLANLAMA uzmanlarının geç saatlere kadar süren toplantısında, konuşmacılardan bir kısmı, "1983 Kan Yılı ilan edilmelidir" derken, buna karşı çıkanlar, "Zam Yılı" denmesinde ısrar etmişlerdir.

Tartışmaların uzaması üzerine oturma ara verilirken, kürsüde hızını alamayan bir üye, "Zam Yılı'nda ısrar ediyoruz" demiştir. "Bilindiği gibi kan, zor da olsa bulunuyor. Ama zam sözcüğü, günde en azından üç-beş kez duyuluyor. Maliye'nin açmaya hazırlandığı yeni önlem paketine bakarsak, zam sağanağının yıl boyunca süreceği bir gerçek. Bu nedenle tartışmalar sona ermeli, 1983'e Kan Yılı değil, Zam Yılı adını vermeli."

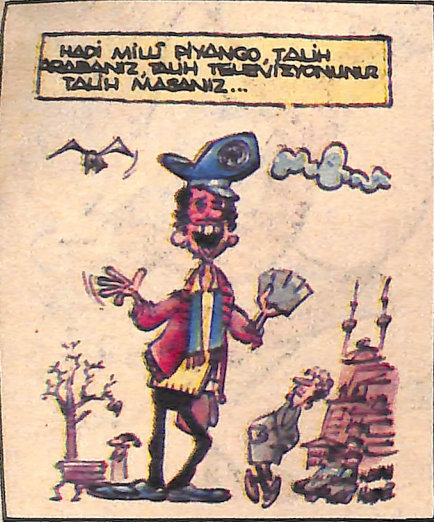
Taraflar arasında uyum sağlamak için, önümüzdeki günlerde arabulucuların devreye gireceği umulmaktadır.

Şemsiyeler fora!

MILLİ PİYANGO, EŞYA DA VERİYOR

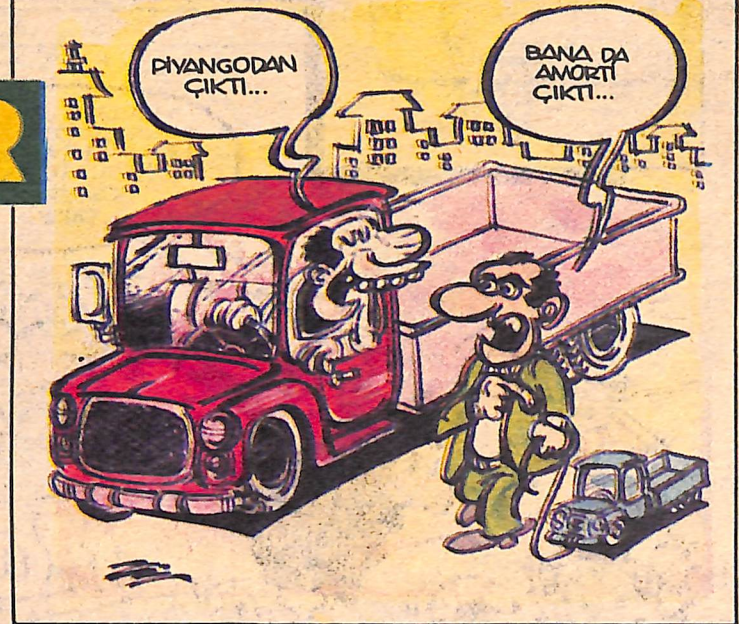
BİSİKLET

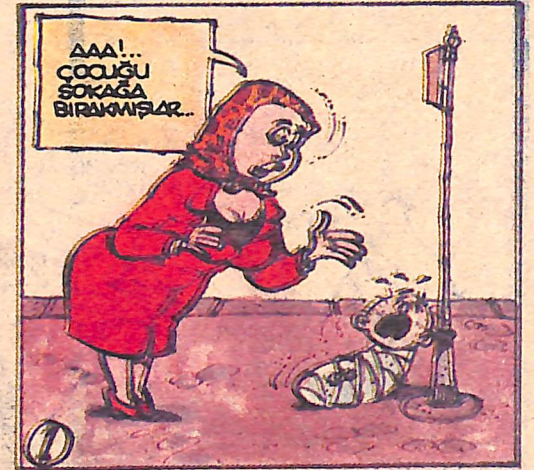
BANA BAK OĞLUM... SINIFINI GEÇERSEN SANA BİR MİLLİ PİYANGO BİLETİ ALICAM!..

KAMYON

Her şey, yerli yerinde...

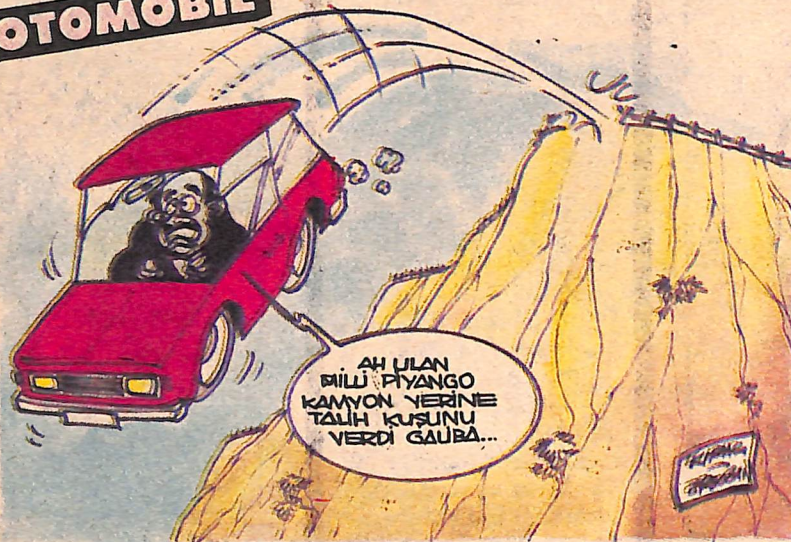
Dolmuş parası için böbreğini satışa çıkardı...

YILIN en acı olayı, dün gece kentimizin en kalabalık caddelerinin birinde meydana gelmiş ve böbreğini satışa çıkaran garip, karakola yapılan bir ihbar sonucu yakayı ele vermiştir.

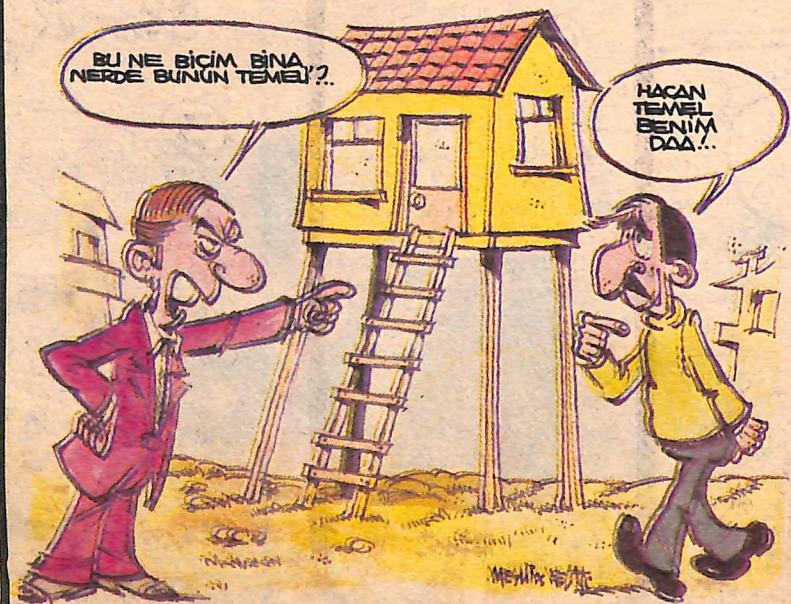
Neden posta edildiğini kendisinin de anlayamadığını belirten satıcı, "Beni suçsuz yere tutukluyorsunuz abiler" demiştir. "Açıkta satış yapmaktan okka altına gidiyorsak, bunun vebali, dolmuş ücretlerine gizliden zam yapan şoförlerindir. Ben, her akşam, eve gidinceye kadar üç aktarma yaparım. Daha birincisinde tükenince dolmuş için ayırdığım para, düştüm dara. Baktım, eve dünyanın yolu var. İçimden, oğlum Nedim, kasaptan aldığın şu böbrekleri ucuz pahalı deme, okut git-sin, bir akşam da et yemesen, gebermezsin ya, dedim. Ve başladım müşteri aramaya..."

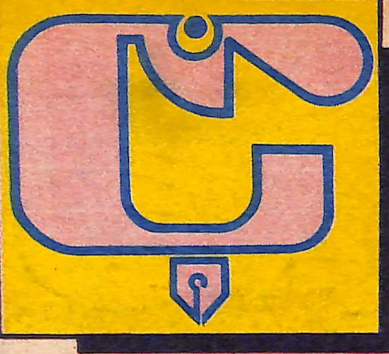
Olaya el koyan gece bekçisi Murtaza, sanığın doğru söyleyip söylemediğinin saptanması için, tam teşekkürü bir hastaneden rapor alması gerektiğini belirtmiştir.

OTOMOBİL

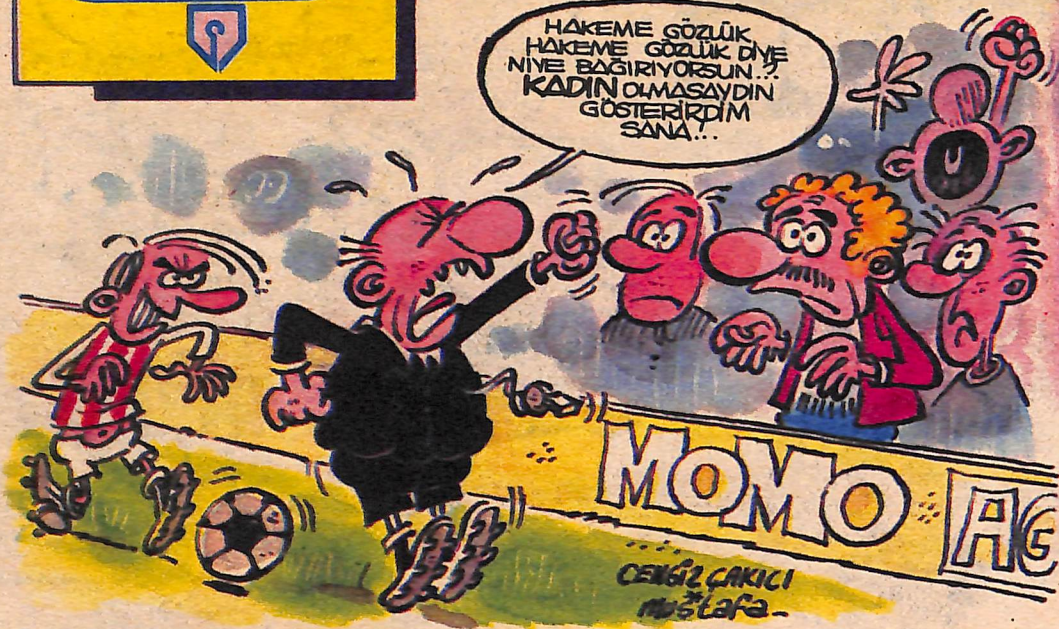
TEMEL SORUNU

Yaşadığımız günler

AJDA PEKKAN'IN
YIRTMAÇLI
KONSERİ

BİR MAAŞ YETMEZ...

PTT'nin 447 bin liralık ikramiyesi, bu kez İzmir'e çıktı

DÜZENLEDİĞİ telefon faturası çekilişleriyle her ay bir aileyi mahveden PTT'nin, bu ayki talihlisi İzmirli vatandaş, "Yandım ağabey, ben artık belimi ömür boyu doğrultamam" derken, bu çekilişleri daha cazip hale getireceklerini söyleyen bir PTT yetkilisi, "Şikâyetlerin nedenini anlayamıyorum" demiştir. "Bizim faturaların, Milli Piyango'nun dağıttıklarının yanında pek küçük kaldığını biliyoruz, ama ne yapalım ki, olanaklarımız bu kadar. Kısa bir süre sonra, telefon faturalarına milyonluk ikramiyeler katmak ve çekilişleri halk huzurunda yapmak, en büyük dileğimizdir. Hiç kimse bana çıkmaz diye umutsuzluğa kapılmasın. Bizim talih kuşunun nereye gideceği, kimin ocağına incir ağacı dikeceği hiç belli olmaz. Bugün İzmir, yarın Adana, Rize... Yeter ki, hemen bir telefon alın evinize!"

